

CÓ PHƯỚC NHƯ TRÀM CÀ MAU

Khiêm Cung

Ai đọc “Người vợ hiền” đều công nhận Tràm Cà Mau có phước. Trên đời này cũng có những người vợ dịu hiền như vậy, nhưng hiếm lắm. Hãy nghe Tràm Cà Mau kể:

“Vợ tôi chỉ là một người đàn bà trung bình trên tất cả mọi mặt. Với một vóc dáng tầm thường bên ngoài, không vêu vao xấu xí khó nhìn. Bên trong nàng mang một tấm lòng hiền hậu, bao dung, biết hành xử khôn ngoan khéo léo, để đem lại cho gia đình hạnh phúc êm ấm lâu bền mà tôi vô cùng biết ơn mỗi khi nghĩ đến.

Trong nhiều năm chung sống, chưa bao giờ nàng nặng lời với tôi, chưa bao giờ có cử chỉ hay ngôn ngữ thiếu lịch sự, cũng chưa lần khóc lóc giận hờn đòi hỏi điều này điều kia, hoặc đặt điều kiện làm khó, hay so đo chuyện nhà với gia đình người khác.

Ngoài tình cảm thắm thiết chia sẻ của vợ chồng, nàng âu yếm như một người tình, khoan dung rộng lượng như một người mẹ và hiểu biết như một người tri kỷ”.

Tác giả cho biết mẹ thúc ép cưới vợ, anh cứ tìm cách hoãn binh. Sau đó anh có quen với một cô tên Lam và dự định lập gia đình với cô đó, nhưng mẹ anh không chịu, vì nói mẹ cô ấy dữ dằn và thiếu lễ độ đối với chồng, bà sợ mẹ nào con nấy, *mua heo chọn nái, cưới gái chọn dòng mà.*

Anh được một bạn thân giới thiệu người em gái ruột tên Mai. Mẹ anh đến thăm gia đình Mai nhiều lần, khen mẹ Mai phúc Hậu, hiền lành, cư xử lịch sự, phải phép với chồng. Bà nghĩ rằng không nhiều thì ít, Mai cũng học được nền nếp gia đình. Bà chắm Mai và thúc giục anh cưới Mai. Anh còn chân chừ, bà bảo:

*Lấy vợ thì lấy liền tay,
Chớ để lâu ngày lắm kẻ dèm pha.*

Quả thật Mai rất hiền thực. Tác giả nói:

“Tôi cưới Mai, nàng như cái bóng dịu hiền bên tôi. Tôi thấy mình tan loãng vào tình yêu êm đềm, và chợt nhận ra đời sống gia đình êm ái, thoải mái và hạnh phúc hơn nhiều lần đời sống độc thân. Không thấy gò bó trong dây ràng buộc của gia đình như nhiều người thường bảo. Mai lo lắng cho tôi những thứ cần thiết lật vật trong cuộc sống bình thường, bỏ khuyết cho tôi những thiếu sót, dịu dàng an ủi tôi những khi lo buồn.”

Có những lúc vợ chồng có ý kiến trái ngược nhau, Mai dịu dàng phân tích để anh nghe. Nếu anh vẫn làm theo ý anh, có thất bại, Mai cũng không phiền trách, trái lại, còn an ủi nữa.

Gặp lúc khó khăn, nghèo túng hay có va chạm, vấp vấp ngoài xã hội, mặc dầu anh có nói gì đi nữa, Mai vẫn đứng ra gánh vác thay anh.

Tác giả còn nói rất nhiều cái tốt nữa của Người Vợ Hiền.

Quý ông bà cô bác ơi, kể từ ngày phụ nữ vùng lên, tranh đấu thắng lợi “nam nữ bình quyền” thì đáng mà rầu rầu thường hay than thở:

-Thân trai mười hai bến nước, trong nhờ đục chịu.

Tác giả Tràm Cà Mau đã cặp được bến trong.

Thật là khó tìm được một người vợ hiền như vậy. Đọc “Người vợ hiền” của Tràm Cà Mau, chắc các bạn nam nhi có cảm giác như mình lạc vào cảnh bồng lai, nơi đó có một nàng tiên thật dịu hiền tên Mai, một trường hợp hiếm thấy. Hiếm chứ không phải là không có. Một cặp vợ chồng bạn thân của tôi đã có ba mặt con, chưa hề biết cãi vã với nhau bao giờ. Thật là “có phúc như Tràm Cà Mau”! Tôi tự nhiên thốt ra câu đó như một thành ngữ.

Mọi người đều mong ước có một gia đình hạnh phúc. Nhưng không phải muốn là được. Hạnh phúc gia đình rất mỏng manh. Vì vậy mà trong đám cưới, ai cũng dốc tâm vào việc mong cầu cho cặp vợ chồng mới được trọn đời hạnh phúc:

Coi tuổi có khắc kỵ hay không; coi ngày lành tháng tốt để cử hành hôn lễ;

Người đi họ phải có đôi có cặp. Nếu một bên suôi gia không còn đủ vợ đủ chồng thì gần như bị tước mất quyền làm cha mẹ trong việc gả cưới con cái, phải mượn cặp bạn thân nào lớn tuổi, một kèo một cột, đứng đẵn, đại diện cho mình nói chuyện với suôi gia bên kia;

Đôi nên có hình con chim loan, con chim phụng, được gắn lên chân đèn sao cho hai con loan phụng hướng mặt vào nhau; hai cây nến này đều cháy tốt là điềm lành, một cây cháy không tốt hoặc tắt nửa chừng là điềm gở;

Khăn trải bàn, khăn đậy nắp các mâm quả đựng sinh lễ và những bao lì xì màu đỏ, tiêu biểu cho điều vui, lành;

Ngày xưa chiếu trải giường của cặp vợ chồng mới cưới phải dày và đẹp;

Loan phòng để hai vợ chồng hợp cẩn giao bôi được che kín, không ai được nhìn vào.

Trong lễ này, để thể hiện quyết tâm cùng nhau chia sẻ ngọt bùi, cùng chịu đắng cay, cô dâu chú rể cùng chia nhau một miếng bánh phu thê, giao tay nhau uống cạn một ly rượu;

Lễ tơ hồng cúng Ông Tơ Bà Nguyệt cử hành rất trang trọng, thiêng liêng trong phòng riêng của vợ chồng mới để cầu cho duyên hai đứa được bền vững. Theo truyền thuyết, Ông Tơ Bà Nguyệt xe sợi chỉ hồng để buộc tay đôi trai gái thành vợ thành chồng;

Kiên cử làm đồ bề chén bát, ly tách; không được gây gỗ hay tranh cãi to tiếng;

Ông bà cha mẹ, thân bằng quyến thuộc của cô dâu chú rể đều chúc lành cho vợ chồng mới trăm năm hạnh phúc. Nhớ ngày xưa, thiệp mời đám cưới thật là khách sáo, màu đỏ, in chữ đen: *Trân trọng kính mời Ông Bà...vui lòng dõng gót ngọc đến nhà tôi, trước dùng một ly rượu lấy thảo, sau mừng cho đôi trẻ sắt cầm hòa hợp*. Sắt cầm là hai loại đòn cổ, hòa tấu nhịp nhàng, ý muốn nói vợ chồng thuận thảo, gia đình êm ấm.

Trong đám cưới, bao nhiêu việc làm, bao nhiêu lời chúc tụng đều qui về một hướng là hạnh phúc của cặp vợ chồng mới. Nhưng hạnh phúc hay không phần lớn do chính họ.

Có nhiều nguyên nhân đổ vỡ gia đình do một trong hai người gây ra. Ông nói gà bà nói vịt là một nguyên nhân khá phổ biến để vợ chồng bỏ nhau. Cái tật của người đàn ông là nóng nảy, còn cái tật của người đàn bà là cẩn thận. Cái tật và cái tánh này chửi nhau lắm.

Người ta thường cay đắng phân ra những giai đoạn của tình yêu:

Giai đoạn đầu, nhìn nhau mà chẳng nói

Giai đoạn hai, một người nói một người nghe

Giai đoạn ba, hai người nói hai người nghe,

Giai đoạn bốn, hai người nói chẳng ai nghe, chỉ có người hàng xóm nghe.

Rồi còn nhiều giai đoạn tiếp theo nữa.

Chén úp trong xóng còn khua, huống hồ vợ chồng sống lâu dài với nhau. Nếu có bị cẩn thận lắm cũng ráng gồng mình, cẩn rắng chịu đựng chớ đừng có động thủ mà phạm tội bạo hành trong gia đình.

Hay là mấy ông cứ bắt chước Cụ Cố Hồng trong Số Đỏ của Vũ Trọng Phụng nói vài câu cho đỡ tức:

- *Biết rồi! Khó lắm, nói mãi!*

Có một cách đối trị khác là xem con người là một cái máy rất tinh vi, cái máy nhạy cảm, biết thương yêu, hờn giận, oán ghét... Dĩ nhiên cũng là cái máy biết cần nhần. Con người càng già cái máy càng cũ, bù lon đinh ốc càng bị lỏng lẻo, sứt sứt nhiều hơn. Nếu bị vợ cần nhần, bạn cứ nhìn vợ và tưởng tượng như vợ là một cái máy cũ, đang rung chuyển, rên siết... chắc mình không khỏi cười thầm và thông cảm với định luật tự nhiên đó, rồi chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không. Vợ chồng hòa thuận, con cháu vui vầy, gia đình hạnh phúc, một thứ hạnh phúc tự chế, mặc dầu không có phước như Tràm Cà Mau cưới được một người vợ hiền.

Đọc “Người Vợ Hiền” của tác giả Tràm Cà Mau, tôi có cảm hứng viết bài này để bà con cô bác đọc cho vui, không có hậu ý gì khác.

Người ta thường nói vợ chồng là bạn trăm năm. Trăm năm dài quá, bao nhiêu chuyện xảy ra kể sao cho xiết, đành tạm ngưng nơi đây kéo cô bác nói tôi nói dài, nói dài, nói dở. Nhưng còn quên, trước khi chấm dứt, xin phép kể quý bà quý cô một câu chuyện có thật của một chị bạn thân của tôi:

Vợ chồng chị đã có mấy mặt con. Chị thường hay nhìn toàn là khuyết điểm của chồng rồi cần nhần cứ như, chồng chị nhức xương lắm, thường tâm sự với tôi. Bất ngờ chồng chị lâm trọng bệnh rồi mất. Chị rất can cường, trong đám tang chồng, chị không khóc. Sau đám tang chừng mười ngày, vợ chồng tôi đến thăm để an ủi chị. Trong lúc nói chuyện, chị rung rung nước mắt:

- *Có đêm tôi thức giấc, nhìn đồng hồ thấy quá 12 giờ khuya, không thấy anh ấy ngủ bên cạnh, tôi thậm hỏi “đi đâu mà tới giờ này chưa về?”. Rồi tôi liền nhớ ra là anh ấy đã chết!./.*

Khiêm Cung
Sydney, mùa đông 2014

Chuyển Đến: Trần Trung Chính – Ngày 17.11.2024

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN
www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11700 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC